

BG

DR. BIRÓ GERGELY
ügyvéd

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Tisztelt Alkotmánybíróság!
(1015 Budapest, Donáti u. 35-45.)
részére

felterjesztendő a

Soproni Járásbíróság, mint
elsőfokú bíróság
(9400 Sopron, Klebelsberg Kuno tér 1.)
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: IV/ 0 2 8 4 0 - 2 / 2024		
Érkezett: 2024 AUG 29.		
Érkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány: 1	Melléklet:	Kezelőiroda: 2/

[REDACTED]
[REDACTED]
indítványozónak

jogi képviselő:
Dr. Bíró Gergely ügyvéd

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

EGYSÉGES
SZERKEZETBE
FOGLALT

ALKOTMÁNYJOGI
PANASZA

ügyszám: IV/2840-1/2024.

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ

Alkotmánybíróság
részéreSoproni Járásbíróság
útján
elektronikus úton

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm Dr. Biró Gergely ügyvéd,

az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján a Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. ítéletével
szemben, a T. Alkotmánybíróság IV/2840-1/2024. hiánypótlási felhívására határidőben
alábbi egységes szerkezetbe foglalt

ALKOTMÁNYJOGI PANASZT

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Soproni Járásbíróság P.20.543/2021/54.számú ítéletének, a Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022/9. számú ítéletének és Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérem a T. Soproni Járásbíróságot, hogy a Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022/9. számú ítéletének végrehajtását az Alkotmányjogi panasz elbírálásáig felfüggeszteni szíveskedjen.

Kérelmem indokaként az alábbiakat kívánom előadni:

I. A PERTÖRTÉNET ÉS A TÉNYÁLLÁS RÖVID ISMERTETÉSE:

Az indítvánnyal támadott bírósági döntés pontos megjelölése: Az alkotmányjogi panaszunkkal a Kúria Pfv.V.20.752/2023/12. ítéletével szemben terjesztjük elő.

A Pertörténetet és tényállást az alábbiak szerint adjuk elő:

Indítványozó: (jelen alkotmányjogi panaszban továbbiakban: „**korábbi felperes**”) tulajdonát képezte a [REDACTED]-ú ingatlan a korábbi felperes terhére eső a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 31.P.20.370/2011/26. számú elsőfokú és a Győri Ítéltábla Pf.20.049/2012/5. sorszámu másodfokú ítéletében meghatározott első és másodfokú perköltség és eljárási illeték vonatkozásában indított végrehajtása során került lefoglalásra. Az ingatlan a [REDACTED] jelzálog jogával terhelt volt, így a végrehajtásba a hitelintézet 2014. július 9. napján a Soproni Járásbíróság 0803-Vh.105/2014/4.sz. határozata alapján bekapcsolódott. A Soproni Járásbíróság 2015.november 24-én kelt 0803-Vh.105/2014/17.sz. jogerős végzése alapján, a végrehajtó az eljárást a 2014.évi XL.tv.(DH2) 41.§(6) bekezdése és 42/A.§ rendelkezései szerint volt köteles folytatni a későbbiekben.

A végrehajtó ezen jogerős bírósági rendelkezésnek ismeretében, 2017.július 24-én kelt, 091.V.0264/2017/10.sz. „tájékoztatás” iratával közölte a felekkel, hogy az addig szünetelő végrehajtási ügyet „jelen eljárásomat a 2014.évi XL.tv. 42/A.§ alapján, a 2015.szeptember 16. napját követő 60 napon belül, a vonatkozó szabályoknak megfelelően, határidőben folytatom.”

A korábbi felperessel szemben folyamatban volt végrehajtási eljárásban a végrehajtó a fenti tájékoztatásában hivatkozott 2014.évi XL. tv. 42/A.§(2) bekezdésének tiltó rendelkezései ellenére, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal kérelmére 2017. november 15. napján, 091.AV.0197/2014/18. számú árverési hirdetménye szerint 20.000.000.-Ft azaz húszmillió forint becsértékű árverési ingatlanra árverést tűzött ki, azzal, hogy a becsérték 50%-kal csökkenthető. Az ingatlan árverési hirdetménnyel szemben a korábbi felperes, és házastársa(egyéb érdekelt) is külön-külön kifogással élt, mely kifogásokat a Soproni Járásbíróság 0803-Vh.750/2017/7. sz. határozatával 2018. január 3-án egy eljárásban, és egy határozattal elutasított, mely határozatot, korábbi felperes és egyéb érdekelt külön-külön fellebbezései ellenére, a Győri Törvényszék Pkf.50.240/2018/2.sz. ugyancsak egy közös határozatával helyben hagyta 2018. június 26-án. 2018. január 18-án kelt árverési jegyzőkönyv szerint az ingatlant [REDACTED] (jelen alkotmányjogi panaszban továbbiakban: „**korábbi I.r. alperes**”) árverési vevő 14.800.000.-Ft azaz tizennégymillió nyolcszázezer forint vételárért vásárolta meg. A korábbi I.r. alperes az árverési jegyzőkönyvet megismerte, elfogadta és vállalta az abban rögzített fizetési feltételeket, és azok elmulasztásának jogkövetkezményeit. Az árverési jegyzőkönyvben az aláírástól számított 30 napos fizetési határidő került kikötésre, amely 2018.február 17-én járt le. Árverési vevő az általa kapott 15 nap határidő hosszabbítás miatt a törvényes késedelmi kamat megfizetésére is kötelezve lett. Az árverés nem került jogorvoslattal (végrehajtási kifogás) megtámadásra, ezért az 30 nap elteltével, illetve a végrehajtási jegyzőkönyvben kikötött fizetési határidő napján, 2018.02.17-én, a törvény erejénél fogva (ipso iure) jogerőre emelkedett.

A végrehajtó a kizárólag csak „korábbi I.r. alperes” részére megküldött 41. számú intézkedésében 2018. február 15-én értesítette az árverési vevőt, hogy egyelőre nem kell befizetnie a többi vételárat, mert az adós kifogást nyújtott be. Ezzel ellentétben a korábbi felperes nem nyújtott be sem kifogást, sem más jogorvoslatot, így a végrehajtás során eljáró bíróság tudtán kívül intézkedve, majd a későbbi bírósági hibás jogértelmezés, és később ismertetett ellentmondásos jogalkalmazása eredményeként a végrehajtó önkényesen úgy értelmezte, hogy biztosíthat további fizetési határidőt az árverési vevő részére. Ezt a tényt részletesen a jogsérelmet taglaló részben kifejtjük, de előzetesen elengedhetetlen annak rögzítése, hogy csak a végrehajtási kifogás minősül jogorvoslatnak, mely jogorvoslatot felperes az árverési jegyzőkönyvvel kapcsolatosan nem terjesztett elő így nem volt olyan körülmény, amely a végrehajtási vevő vételár megfizetésének határidejét érintette vagy módosította volna.

Az korábbi I.r. alperes végül 2018. április 20. napján fizette meg az árverési vételárelőlegén felül fennálló vételár hátralékot, ugyancsak egy kizárólag neki kézbesített, 47.sz. végrehajtói intézkedés alapján, amely szerint, „adós által benyújtott kifogást a Soproni Járásbíróság elutasította.” A végrehajtó 48. sorszámú iratában 2018. április 23-án kereste meg a földhivatalt az árverési vevő tulajdonjogának átvezetése iránt. [REDACTED] (jelen indítványban továbbiakban: „**korábbi felperesi beavatkozó**”) P.20.152/2018. ügyszámon végrehajtási igénypert indított a Soproni Járásbíróságon, mely keresetet a bíróság a végrehajtást az 5.sz. végzésével 2018. április 19-én felfüggesztette, a végrehajtóhoz a felfüggesztő végzés 2018. április 25-én érkezett. A felfüggesztés a P.20.152/2018/57. sorszámú ítélet 2019. április 17-i jogerőre emelkedéséig tartott. Az igényperben elrendelt perfeljegyzés 2018. április 26-tól 2019. március 29-ig állt fent. A 091. AV.0197/2014/55. sz. iratban 2018. május 7-én tájékoztatta a végrehajtó a bíróságot arról, hogy az árverés 2018. március 7-én jogerős lett, a végrehajtást kérő a vételár különbözetet megfizette, április 23-án intézkedett a végrehajtó a tulajdonjog átvezetéséről, mely kérelem megelőzi a perindítás tényének feljegyzése iránti kérelmet. Az ingatlan vételárának felosztásáról, az ingatlan birtokba adásáról a felfüggesztés alatt a végrehajtó nem intézkedett. A korábbi I.r. alperes tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba 41.485/2/2018. április 25. számú 2018. július 10-én kelt határozattal került elsőfokon bejegyzésre, mely ellen indítványozó korábban felperes fellebbezéssel élt, mely fellebbezést 2018. október 5. napján kelt, a Győr-Moson Sopron Megyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztály 301371/2018.sz. másodfokú, határozatával elutasította.

Az árverési vevő által késedelmesen megfizetett vételár hátralékot a végrehajtó 2019. május 6-án felosztotta, abból elsődlegesen a [REDACTED] kapott kielégítést elsőbbségére tekintettel a kérésére felmondás nélkül megnyílt követelése és annak

járadékai alapján 5.835.347.-Ft összegben amelyből utóbb a bank a felperes teljesítésére tekintettel 766.584 forintot visszautalt -, az árverési vételárból fennmaradó 2.930.260 forintot pedig a bank által visszafizetett összeggel együtt a korábbi felperesnek utalta vissza. A bank 2019. szeptember 11-én - mivel a felperes az előtörlesztés engedélyezését nem volt hajlandó kérelmezni - azzal mondta fel kölcsönszerződést, hogy a teljes tartozás kiegyenlítése megtörtént.

A korábbi I. rendű alperes a 2020. október 6-án kelt adásvételi szerződéssel adta el az ingatlant a [REDACTED] (jelen indítványban továbbiakban: „**korábbi II. rendű alperes**”, a vevő tulajdonjogát 2020. október 21-i határozatával jegyezte be a földhivatal. A korábbi II. rendű alperes tudott arról, hogy a korábbi I. rendű alperesnek az adásvétel napjáig nem sikerült az ingatlant birtokba venni, és hogy az ingatlan gyakorlatilag korábbi felperes birtokában van.

Az indítványozó ezt követően 2021. június 9. napján pert indított a Soproni Járásbíróság előtt P.20.543/2021. számon. A korábbi felperes keresetében kérte az elsőfokú bíróságot, hogy törölje a korábbi I. és II.r. alperesek tulajdonjogát és állítsa helyre az eredeti állapotot akként, hogy a korábbi felperes tulajdonjogát jegyezze vissza a [REDACTED] alatt felvett ingatlan vonatkozásában. Valamint kérte a bíróságot, hogy kötelezze a korábbi alpereseket ennek tűrésére, valamint kérte a földhivatal megkeresését. Ezen felül kérte az alperesek perköltségben való marasztalását.

Az Soproni Járásbíróság 2022. október 13. napján kelt P.20.543/2021/54. számú ítéletében a korábbi felperes keresetét elutasította, és kötelezte a felperest elsőfokú perköltség megfizetésére.

Az indítványozó és a korábbi felperesi beavatkozó fellebbezése folytán az ügy a Győri Törvényszék elé került, 1.Pf.20.501/2022. ügyszámon, ahol a törvényszék 9. számú ítéletében az elsőfokú bíróság határozatát helyben hagyta.

Az indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2024.02. 28. napján kelt Pfv.V.20.752/2023/12. számú ítéletével a másodfokú bíróság határozatát helyben hagyta.

II.) A JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK KIMERÍTÉSE

Indítványozó az elsőfokon eljáró Soproni Járásbíróság 2022. október 13. napján kelt P.20.543/2021/54. számú ítéletét fellebbezéssel támadta, melynek eredményeként született a Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022. ügyszámú elsőfokú ítéletet

helybenhagyó másodfokú ítélete, melyet indítványozó felülvizsgálati kérelemmel támadott, melynek eredményeként, született a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a 2024.02. 28. napján kelt Pfv.V.20.752/2023/12. számú ítélete, mellyel szemben rendes jogorvoslati lehetőség nincs. A fentiek alapján kijelenthető, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

III.) AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK HATÁRIDEJE

Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó jelen alkotmányjogi panasszal megsemmisíteni kért Kúriai felülvizsgálati ítéletét 2024. 05. 10. napján vette át jogi képviselője útján elektronikus kézbesítés szabályai szerint.

IV.) AZ INDÍTVÁNYOZÓ ÉRINTETTSÉGÉNEK BEMUTATÁSA

Az indítványozó felperesként vett részt abban az eljárásban, amelyben a megsemmisíteni kért határozatot hozták, így személyes érintettsége nem kíván további bizonyítást.

V. AZ ALKOTMÁNYJOGI PANASZ BENYÚJTÁSÁNAK ÉRDEMI INDOKOLÁSA

1) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

2) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

Az indítványozó álláspontja alapján a perben eljáró bíróságoknak és a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúriának nem csupán joga, de kötelessége is, a magyar jogszabályoknak az Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése és alkalmazása.

A kérelmező álláspontja szerint az eljáró bíróságok az ügyben alkalmazandó jogszabályokat nem azok tartalma szerint alkalmazták és a „bírói értelmezés” paravánja mögé bújva igyekeztek a korábbi eljárásjogilag hibás döntéseket megindokolni. Álláspontunk szerint a tisztességes eljárás alkotmányjogi normájának fundamentuma, hogy az adott eljárások során a jogalkalmazó szervek, jelen esetben a bíróságok a jogszabály normaszövegét következetesen értelmezik és alkalmazzák. Ezen következetes jogalkalmazás során tekintettel kell lenniük az alkotmány egyes rendelkezéseire, jelen esetben a panaszos által hivatkozott XXVIII. Cikk (1) bekezdésében és 28. cikkében foglaltakra.

Az indítványozó álláspontja szerint a hivatkozott alapjogai sérültek akkor, amikor az eljáró bíróságok a Vht. 149.§-ban foglaltakat annak céljával ellentétesen alkalmazták, és megállapították, hogy az árverési vevőnek a teljesítési határideje annak ellenére hosszabbodott meg, hogy a Vht. alapján benyújtott kifogása nem volt halasztó hatályú a későbbiekben részletesen ismertetett bírói döntések során bemutatjuk, hogy az egyes bírói döntések során a következtetlen alkalmazása a Vht. 149.§-ban foglaltaknak végül oda vezetett, hogy az indítványozó elveszítette tulajdonjogát és az árverési vevő úgy szerzett tulajdonjogot, hogy az árverési vételárat határidőn túl teljesítette.

A fenti hibás és álláspontunk szerint alkotmány ellenes bírói döntés volt az alapeleme annak a jogellenes dominónak amik egymásra borulva kísérték végig mind az első mind a másodfokú, mind a felülvizsgálati eljárás során.

Az indítványozó álláspontja szerint, mind a végrehajtási eljárásban, és a perben eljáró bíróságoknak de a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúriának is, nem csupán joga, de kötelessége lett volna az is, az eljárásokban alkalmazott magyar jogszabályok Alaptörvénnyel összhangban és a 28.cikknek megfelelő értelmezése során, hogy felismerjék a jogvita azon lényegi elemét, hogy az az indítványozó Alaptörvény XIII.cikk (1) bekezdése szerint védett alapjogát, azaz tulajdonhoz való jogát érinti.

„[89] Az Alkotmánybíróság általánosságban a nemperes eljárásokban is irányadónak tekintette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményeit, de az egyes részjogosítványokból fakadó garanciákat adott eljárástípusnak megfelelően értelmezve. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog emellett nemcsak az adott

bíróági eljárás sajátosságaihoz, hanem az adott eljárási szak (perszakasz) sajátos eljárási szabályaihoz is igazodik. Ebből következően nem feltétlenül ugyanazokat a garanciákat jelenti minden eljárási szakban sem {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [45]; 3251/2019. (X. 30.) AB határozat, Indokolás [47]; 3064/2019. (III. 29.) AB határozat, Indokolás [14]-[16], [21]-[23], [45]; 3375/2018. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [30]-[32]; 3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [43]}.

„[23] 1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azt, hogy a jogszabály alkalmazása során a bíróság az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát érvényre juttatta-e. Ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés alaptörvény-ellenes {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [18]; 13/2016. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [30]}. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasznak az Alkotmánybíróság tehát akkor ad helyt, ha a bírósági jogértelmezés és jogalkalmazás egyértelmű következménye valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelme (Abh., Indokolás [24]).

Az első és másodfokon eljáró bíróságok, továbbá a Kúria is, nem csupán az Alaptörvény rendelkezéseivel, és az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlatával szemben, hanem indítványozó kifejezett kérelmei ellenére sem tettek eleget az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdése szerinti követelményeknek, ennek kapcsán álláspontunk szerint az indítványozó tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérült.

Indítványozó, mind a végrehajtási alapeljárások során, mind a törlési per elsőfokú eljárása alatt, de az I.fokú ítélet elleni fellebbezésének 12.oldalán, az eljárások Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésébe ütköző tisztességtelenségére is kiterjedően, majd felülvizsgálati kérelme 14.oldalán is kifejtette a tulajdonjogával kapcsolatos jogkérdések, illetve bírói eljárások Alaptörvényben védett jogokat érintő vetületeit. Különös tekintettel arra, hogy e jogát nem csak az Alaptörvény XIII.cikkében meghatározott alapjogi védelem, de speciális külön törvényi szabályozás, azaz a Vht. akkor hatályos szabályai, továbbá a 2014.évi XL. tv. 42/A.§-nak (2) bekezdése, és ezen keresztül az érintett határidőkkel a 2015.évi. CV. tv. is védte.

Indítványozó álláspontja szerint, a Vht. szerint lefolytatott végrehajtási eljárások, akkor és annyiban tesznek eleget az I.cikk (3) bekezdésében meghatározott alkotmányossági követelményeknek, amennyiben a Vht. szabályai maradéktalanul betartásra kerülnek, annak 1.§-nak és 5.§-nak (1) és (2) bekezdésében, továbbá 8.§-ban meghatározottakra különös tekintettel.

Vht.

1. § A bíróságok és a jogvitát eldöntő más szervek határozatait, továbbá egyes okiratokon alapuló követeléseket bírósági végrehajtás útján, e törvény szerint kell végrehajtani.

5. § (1) A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett (a továbbiakban: adós) teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer – e törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

8. § (1) E törvény keretei között a végrehajtást kérő rendelkezésétől függ, hogy az adós milyen jellegű vagyontárgyából kívánja követelésének végrehajtását.

(2) A bíróság a végrehajtási kényszer arányos, illetőleg fokozatos alkalmazása céljából a végrehajtást kérő rendelkezésétől az adós érdekében eltérhet.

Kétségtelen, és a korábban eljáró bíróságok, és a Kúria által is megállapított tény, hogy a végrehajtási eljárás során a Vht. rendelkezései nem kerültek maradéktalanul betartásra, sem kógens eljárási szabályok, sem határidők tekintetében, ennek ellenére, nem az került megállapításra, hogy a végrehajtási eljárás, ezen belül különösen az árverés, súlyosan jogszabálysértő volt, és hogy az árverés, gyakorlatilag a mai napig megrekedt a sikertelen árverés státuszában, azaz volt I.r. alperes(árverési vevő) nem szerzett tulajdonjogot, és így indítványozó Alaptörvény XIII.cikk által védett tulajdonjoga sérelme következett be, annak jogellenes elvonása által.

A peres eljárásokat megelőző végrehajtási eljárás során, kétségtelenül megállapíthatók voltak a következő tények:

1. Az eljáró végrehajtó nem a számára jogerős végzésben elrendelt(0803-Vh.105/2014/17.sz.) előírt módon, azaz a 2014.évi XL.tv.42/A.§ szerint folytatta tovább a DH1 tv. alapján szünetelő végrehajtási eljárást, hanem a Vht. általános szabályai szerint, és így a NAV végrehajtást kérő kérelme alapján tűzött ki árverést 2018.01.16. napjára (jogellenesen) indítványozó lakóingatlanára.

2. Az 1.pont szerinti árverésen licitet nyerő árverési vevő részére a végrehajtó 2018.02.17. napján lejárási jogvesztő határidőt tűzött ki a vételár, és a kért halasztás kamatainak megfizetésére, 37.sz. végrehajtási jegyzőkönyvében.

3. Az árverési vevő nem fizette meg a 2.pont szerint kitűzött határidőben a vételár és kamat hátralékot, ennek ellenére a végrehajtó nem állapította meg az árverés Vht.155.§ c) pontja szerint „ipso iure” beállt sikertelenségét és nem intézkedett a Vht.156.§ (1) bekezdésének megfelelően második árverés kitűzésére.

4. A végrehajtó a 3.pontban részletezett mulasztásokat követően, 2018.02.15.napján kelt 41.sz. valótlán tartalmú(!) jegyzőkönyvével, a Vht.149.§(2) bekezdésébe, a Vht.152.§(3) bekezdésébe, és ugyancsak a Vht.156.§(1) bekezdésébe ütközően, meghatározatlan idejű további fizetési halasztást adott árverési vevőnek, arra hivatkozva, hogy „adós kifogást nyújtott be”.

5. A végrehajtó 2018.04.09. napján kelt, ugyancsak valótlán tartalmú(!) 47.sz. jegyzőkönyvében az árverési vevő fizetési határidejét 2018.04.20.napján határozta meg, ugyancsak a Vht.149.§(2) bekezdésébe, a Vht.152.§(3) bekezdésébe, és a Vht.156.§(1) bekezdésébe ütközően, arra hivatkozva(valótlanul!), hogy „a Soproni Járásbíróság a kifogást elutasította.

6. A végrehajtó 2018.04.20. napján, az árverési vevőtől átutalt, kamatokat nem tartalmazó(!) vételár részt bekönyvelte, a végrehajtási eljárás 2018.04.19. napján történt felfüggesztésére tekintettel, most már a Vht.50.§(1) bekezdésébe is ütközően, azaz hatálytalanul.

7. A végrehajtó, ugyancsak a végrehajtás felfüggesztésének hatálya alatt, azaz hatálytalanul és a Vht.50.§(1) bekezdésébe ütközően, 2018.04.23-án megkereste a járási földhivatalt árverési vevő tulajdonjoga bejegyzése iránt, amely meg is történt 2018.04.20.napjával.

8. A végrehajtó a valótlán tartalmú 41. és 47. sz. jegyzőkönyveit, továbbá az árverési vevő befizetésének igazolását, sem a végrehajtást kérőknek, sem adósnak(indítványozó), sem a bíróságnak nem küldte meg, így valamennyi fél jogorvoslati jogát, azaz Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által védett alapjogát elvonta.

Indítványozó ügyeiben eljáró bíróságok, indítványozó beadványaiból tudomást szereztek az alkotmányossági jogsérelmek szintjét is elérő jogellenes intézkedésekről, állapotokról, de rendre mellőzték az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésének megfelelő és a 28.cikk rendelkezéseinek is megfelelő eljárások lefolytatását, illetve az annak megfelelő döntések meghozatalát ezzel megsértve az indítványozó alkotmányban védett, jelen panaszban hivatkozott alkotmányos jogait.

Ehelyett az eljáró bíróságok, az eljárások különböző szintjein, különböző módon, de azonos céllal, indítványozó alkotmányjogi sérelmeit mellőzve, vagy azokat bagatellizálva, a hatályos jog nem hogy alkotmányjogi, de szakjogi értelmezéseit is mellőzve, vagy félremagyarázva, a végrehajtó és a bíróságok felelőségének elhárítására, a jogellenes állapot jogszerűnek beállítására törekedtek, akár nem létező, akár valótlán tényekre hivatkozással is.

A végrehajtási eljárás szintjén, a bíróságok például a végrehajtó jogellenes fizetési határidő hosszabbítását, és ezzel kapcsolatos jogszabálysértéseit, rendre a következő értelmű indokolással hárították:

- a végrehajtó adós(indítványozó) később alaptalannak minősült, sorozatos jogorvoslati kérelmei és felfüggesztési kérelmei miatt nem tudta betartani a rá vonatkozóan kötelező határidőket. (Azaz adós(indítványozó) felelős a végrehajtó sorozatos jogszabálysértéseiért, mert alkotmányos jogával, jogorvoslati jogával élt.)
- a végrehajtó határidők be nem tartásában és egyéb jogellenes intézkedéseiben megnyilvánuló „esetleges” szabálytalanságok nem bírnak olyan súllyal, hogy azok adós(indítványozó) érdekeit(tulajdonjogát és jogorvoslathoz, tisztességes bírósági eljáráshoz való alkotmányos jogait) olyan mértékben sértsék, hogy a végrehajtási kifogások ennek alapján alaposnak tekinthetők legyenek. (Tehát indítványozó alkotmányos jogai(tulajdonjoga, jogorvoslati joga, tisztességes eljáráshoz való joga) nem érnek fel a végrehajtást kérők és árverési vevő jogaival, jogos érdekeivel.)
- a kifogás elkésett, ezért hivatalból elutasítjuk/érdemben nem elbírálható stb., mint a 41. és 47.sz. végrehajtási jegyzőkönyvek és az árverési vevő késedelmes fizetésével kapcsolatos kifogások esetén, ahol indítványozó nem is tudott ezen cselekményekről, majd 2018.04.19-2019.04.17-ig a végrehajtások felfüggesztése alatt nem is tehetett volna kifogást a Pp. rendelkezései ellenében. Az ezt követően, a 2019.szeptemberi tudomásszerzést követően, v határidőn belül benyújtott kifogások pedig elkésettként lettek elintézve.
- a kifogásolt kérdés „ítélt dolog”, amely már nem kifogásolható, illetve nem változtatható meg. Ezzel szemben pl. a Győri Törvényszék 2018.június 26-án hozott Pkf.50.240/2018/2.sz jogerős végzésével megállapította, hogy az árverési ingatlan az ingatlan-nyilvántartásnak megfelelően lakóház, és ez a státusza helyesen szerepel az árverési hirdetményben, a jogszabályoknak megfelelően. Majd ugyancsak a Győri Törvényszék 2021-ben hozott 1.Pkf.50.005/2021/2.sz. végzésével, - erre irányuló kérelem nélkül - azaz saját érdekkörben, áttörte a jogerőt, és a nyilvántartás, valamint a jogerős Pkf.50.240/2018/2.sz. végzés szerint is lakóház ingatlanról kijelentette indokolásában, hogy az nem lakóingatlan.
- az árverés nem lett jogorvoslattal megtámadva, tehát az jogerősen sikeres és ítélt dolog, amely továbbiakban nem vitatható.

A fenti, nem szószerinti és kiragadott példákkal, indítványozó csupán arra kíván rámutatni, hogy a későbbiekben a törlési per bíróságai által „átvett” és jogerős, illetve ítélt dologként, illetve valós tényként hivatkozott tények, és indokok, mennyire

alaptalan és sem jogszabály értelmezéssel, sem tényekkel alá nem támasztott megállapításokon alapulnak.

Ezen indokok tényként átvétele, odáig vezetett, hogy a Győri Törvényszék az 1.Pf.20.501/2021/9.sz. jogerős ítéletének {54} bekezdésében egyenesen azt állította: „Nem volt vitatott a perben, hogy a végrehajtási eljárásban sikeres és érvényes árverés zajlott le, ami azért lényeges, mert I.r. alperes tulajdonszerzése ezen alapult.” A per másodfokú bírósága tehát, az indítványozó fellebbezésben is hivatkozott alkotmányjogi sérelmek és az árverés sikertelenségének „ipso iure” bekövetkeztére utaló bizonyítékai ellenére, továbbra sem a jogszabályok Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésének és a 28.cikk előírásainak megfelelő értelmezésébe, továbbá a tények jogszabályoknak megfelelő értékelésébe kezdett, hanem tagadta még a jogvita lényegének létezését is. Ebben az esetben, nem az elsőfokú ítélet helyben hagyásának, hanem a per megszüntetésének lett volna helye, érdemi jogvita hiányában.

A Kúria, indítványozó felülvizsgálati kérelme alapján, szintén nem végezte el, sem a korábbi bíróságok által elmulasztott, Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének és a 28.cikknek megfelelő jogszabály értelmezéseket, sem azok elmulasztását nem róta az alsóbb bíróságok terhére, és azok jogszabálysértő, alkotmányos jogaimat sértő ítéleteit nem semmisítette meg. A Kúria maga is negligálta az alsóbb bíróságok által el nem bírált körülmények vizsgálatát, illetve azok korábbi elbírálatlanságának jogkövetkezményei levonását, hanem inkább a Kúria is új magyarázatot keresett, az alsóbb bíróságok tarthatatlan ítéleteinek helyessége igazolására.

A Kúria fenti eljárása, indítványozó álláspontja szerint, ugyancsak nem feleltethető meg a tisztességes eljárás XVIII.cikk (1) bekezdésének és a 28.cikkben megfogalmazott követelményeinek.

A fenti álláspontot támasztja alá az Alkotmánybíróság 3002/2021. (I. 14.) AB **határozata** is mely indoklásának 42. pontjában az alábbiakat fejti ki: „Az Alaptörvény – már hivatkozott – 28. cikke alapján a jogszabály Alaptörvénynek megfelelő értelmezése a bíró számára nem csupán jog, hanem magából az Alaptörvényből fakadó kifejezett kötelezettség: amennyiben a bíró a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, akkor ennek megfelelően köteles eljárni”

Hasonló álláspontot foglalt el az Alkotmánybíróság a 33/2014. (XI. 7.) AB határozatában melyben visszautal egy korábbi 28/2013. (X. 9.) AB határozatára melyben részletesen értelmezte az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés b) pontjában deklarált bírói kezdeményezés alaptörvényi feltételeit, és a következőket állapította meg: „[a]z Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdése szerint a bírák függetlenek, és csak a törvénynek

vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak. Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek [R] cikk (2) bekezdés], azokat a bírónak ítélkezési tevékenységük során tiszteletben kell tartani. A bírói függetlenség alapján a bíró maga dönti el, hogy a törvényt (jogszabályt) egyedi ügyben hogyan értelmezi és alkalmazza. Meghatározott életviszonyok, illetőleg tényállások ellentétes – vagy az értelmezéstől függően ellentétes – jogszabályi rendezését a bírósági eljárás során jogszabály-értelmezéssel kell feloldani, mert – a bevett jogértelmezési módszerek alapján – a jogalkalmazás hivatott eldönteni, hogy a konkrét jogviszonyokban az ellentétet (látszólagos ellentétet) hordozó rendelkezések közül melyik jogszabályi rendelkezés alkalmazásával kell eljárni. [...] Az Alaptörvény 28. cikke a bírósági jogalkalmazással kapcsolatban rögzíti, hogy annak során a jogszabályok szövegét az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni. A 28. cikk szerint a jogszabály Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése a bíró számára nem csak jog, hanem kifejezett kötelesség: amennyiben a bíró a jogszabály szövegét az értelmezés segítségével az Alaptörvénnyel összhangban tudja alkalmazni, annyiban ennek megfelelően köteles eljárni.

A fent ismertetett tényállás alapján a vitatott cselekmény időpontja 2018. január 18. és 2018. április 20. napja között történt, mely időtartamban a Vht. 149. §-a a következőkről rendelkezett: „Az árverési vevő köteles a teljes vételárat az árverési jegyzőkönyv aláírásának napjától – ha pedig az árverést jogorvoslattal támadták meg, a jogorvoslatot elbíráló határozat rendelkezése szerint annak jogerőre emelkedését követően – számított 15 napon belül befizetni vagy átutalni a végrehajtói letéti számlára: ha ezt elmulasztja előlegét elveszti.

A 2018. január 18. napján kiállított 091.AV0197/2014/37. sz. árverési jegyzőkönyv 2018. február 17-én jogerőre emelkedett, mivel azt jogorvoslattal nem támadták meg, (Soproni Járásbíróság P.20.543/2021/54.sz. végzés, illetve 57.sz. ítélet 4. oldal 17. bekezdés). A fenti határidők alapján az árverési vevőnek 2018. február 17. napjáig a vételárat – és a határidő hosszabbítás miatt felmerült késedelmi kamatot – 2018. február 17. napjáig meg kellett volna fizetnie, de ezt elmulasztotta és csak a végrehajtási vételárat kamatok nélkül fizette meg 2018. április 20. napján a végrehajtó részére. Az indítványozó mind az első mind a másodfokú eljárásban, mind a felülvizsgálati eljárásban eredménytelenül hivatkozott az árverés sikertelenségére (Vht. 155. § c) pont), mert a késedelmes megfizetést mind indokot minden bíróság elutasította, igaz különböző indokokkal. A későbbiekben feltárt érvelés alapján be kívánjuk mutatni azt, hogy egy alapvető eljárásjogi hiba miatt, került sor arra, hogy az első és másodfokú bíróságok ahelyett, hogy az Alaptörvénnyel összhangban értelmezték volna a Vht. hivatkozott szakaszát igyekeztek saját indoklásuk révén megkerülni a vonatkozó szabályokat, melyhez a Kúria a felülvizsgálat értékelése során csatlakozott, bár eltérő jogértelmezés folytán. Ennek megfelelően a Kúria

felülvizsgálati eljárás során nem tudta orvosolni a rendes eljárás során elkövetett jogsértéseket így ön maga is Alaptörvény ellenes határozatot hozott.

A felülvizsgálati kérelemben vitatott tényállás az eljárás egyes szakaszaiban az alábbiak szerint összegezhető:

A Soproni Járásbíróság előtt:

P.20.543/2021/54. ítélet :

„-18. bekezdés: „A felperes (indítványozó) 2018 január 19-én felfüggesztési kérelmet nyújtott be, melyet a bíróság 2018 március 20-án utasított el jogerősen, és amely végzés 2018 április 4-én került közlésre a végrehajtóval.”

-19. bekezdés: „ A végrehajtó a 41. sz. jegyzőkönyvben 2018. február 15-én értesítette az árverési vevőt, hogy egyelőre nem kell befizetni a többi vételárat, mert az adós kifogást nyújtott be.”

-20. bekezdés: A 47.sz. jegyzőkönyvben 2018 április 9-én a végrehajtó tájékoztatta az árverési vevőt, hogy a kifogást a bíróság elutasította és, hogy fizesse meg a vételár különbözetét 2018 április 20-ig.”

Győri Törvényszék előtt:

„A Győri Törvényszék a 2020. június 9. napján kelt I.Pkf.50256/2020/3. sz. határozatában helyben hagyta a Soproni Járásbíróság 0803-Vh.750/2017/32 .sz. végzését és megállapította a vételár megfizetésének körülményeiről, hogy a határidők – végrehajtó tudomásszerzésére tekintettel – nem voltak betarthatók a felperes jogorvoslati kérelmei, illetve a 2018 január 19-én előterjesztett végrehajtás felfüggesztése iránti kérelme miatt.”

Összegezve a rendes bírósági eljárások során a bíróságok hibásan olyan okiratra kezdtek hivatkozni (végrehajtási kifogás jogerős 2018. március 20. napján) amely az eljárásban nem léteztek. A 2018. január 19. napján benyújtott felfüggesztési kérelmet a rendes bíróságok, tévesen végrehajtási kifogásnak tekintették és így is hivatkoztak rá. Az indítványozó valóban benyújtott egy végrehajtás felfüggesztés iránti kérelmet 2018. január 19. napján, melyet 2018. február 19. napján elutasítottak, és jogerőre emelkedett 2018. március 7. napján. Az indítványozó az árverési hirdetmény ellen nyújtott be kifogást, 2017.11.21. napján melynek elsőfokú határozata 2018. 01.03. napján kelt másodfokú határozata viszont 2018.06.26. napján lett jogerős. Ennek megfelelően olyan végrehajtási kifogás, amelyre az első és másodfokú bíróság hivatkozott jelen esetben nem volt.

A Kúria álláspontunk szerint alaptörvény ellenes ítéletében észlelte a fenti problémát, de ahelyett, hogy az ítéleteket amennyiben az ítéletek értelmezési hiányosságait és ellentmondásait saját értelmezése útján orvosolni nem tudta, azokat hatályon kívül sem helyezte, hanem olyan új érveléssel közelítette meg az alaptörvény ellenes bírósági határozatokat, melynek eredményeként saját maga is alaptörvény ellenes határozatot hozott.

A Kúria előtt:

Pfv.V20.752/2023/12. sz. ítélet (50) pont: „Utal a Kúria a Vht. 149.§-ára, amely szerint az árverési vevő a vételár megfizetésével a végrehajtó tájékoztatása alapján „megvárhatja” a jogorvoslat eldöntését, amennyiben az árverést jogorvoslattal támadták meg. Az adott esetben felperes és házastársa 2017 novemberében, illetve 2018. januárjában az árverési hirdetménnyel szemben terjesztettek elő végrehajtási kifogást, illetve az azt elutasító határozat ellen pedig fellebbezést, amelyet a foganatosító bíróság – tartalma szerint – újabb kifogásként értékelt. E jogorvoslati kérelemre tekintettel tájékoztatta a végrehajtó az I.r. alperest 2018. február 15-én, hogy a vételár különbözetét még nem kell megfizetnie azzal, hogy az új határidőről újabb tájékoztatást küld majd. A végrehajtási kifogás elutasításáról a végrehajtó a 47. számú jegyzőkönyvével tájékoztatta I.r. alperest, egyidejűleg felhívta a vételár különbözet 2018. április 20-ig történő megfizetésére. Az I. rendű alperes a felhívásnak 2018 április 20-án eleget tett, ekként alaptalan a felperes hivatkozása a vételár megfizetésének hiányára, illetve késedelmes megfizetésére.”

A Kúria már nem állította, hogy az eljárásban volt egy indítványozótól ismételten benyújtott kifogás, mely okot adott volna a fizetési határidő hosszabbítására az árverési vevő részére, hanem azt állította, hogy az elsőfokú bíróság az indítványozó kifogást elutasító határozatára benyújtott fellebbezését ismételt kifogásnak értékelte, amely alapján tájékoztatta a végrehajtót.

Ezzel az érveléssel az csupán a gond, hogy akkor viszont, ha ezt a megállapított tényállást tekintjük valósnak, akkor a végrehajtó miért nem várta meg a hivatkozott „kifogásként értékelt fellebbezés” jogerős elbírálását, ami 2018 június 26. napja volt. Szintén a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogba ütközőnek tartjuk azt, hogy amennyiben a Kúria arra hivatkozik, hogy egy bíróság tartalma alapján máshogy értékelt egy beadványt akkor indoklásában miért nem hivatkozik azokra a bizonyítékokra, amelyekből levonta ezt a következtetést.

Az indítványozó fellebbezésként, fellebbezési illetéket leróva nyújtotta be beadványát az árverési hirdetmény elleni kifogását elutasító határozat ellen, melyet az elsőfokon eljáró Soproni Járásbíróság továbbított a Győri Törvényszék részére, így a felülvizsgálati eljárásban nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy a Kúria

milyen tények alapján vonta le azt a következtetést, hogy az indítványozó fellebbezését a Soproni Járásbíróság, tartalma szerint ismételt kifogásként értékelte. Mindamellet, hogy az illeték sem felel meg a jogszabályokban előírtaknak (az indítványozó 7000.-Ft fellebbezési illetéket és nem 15.000.-Ft végrehajtási kifogás iránti illetéket rótt le), továbbá, hogy a kifogás benyújtására előírt határidő is rég letelt (a kifogásra okot adó végrehajtási cselekmény észlelését követő 15 nap). Ezen felül ismételten kiemeljük, hogy a fellebbezés fellebbezésként a Győri Törvényszék által lett elbírálva 2018. június 26. napján és amelynek a végrehajtási eljárásra nem volt semmilyen halasztó hatálya.

Abban az esetben, ha a Kúria az ítéletében a felfüggesztési kérelmet tekintette az indoklás alapjának az szintén nem foghatott volna helyt, mivel a felfüggesztési kérelem a végrehajtási eljárásokban nem minősül jogorvoslatnak, így nem módosíthatja a vételár megfizetésének határidejét. Ezt tényként nem is állította már egyébként a Győri Törvényszék sem jogerős ítéletében, de nem is indokolta meg, hogy ennek hiányában hogyan történhetett a tényállás [7]-[8] pontjában levezetett módon a vételár fizetés halasztása és ennek alapján a tulajdon bejegyzése árverési vevő javára.

A tényállás lényegében tisztázatlan maradt a Kúria ítéletének következtében és nem derült fény arra, hogy mi vezetett ahhoz, hogy a végrehajtó meghosszabbíthatta a teljesítési határidőt az árverési vevő részére, és miért teljesített az árverési vevő határidőben az árverési jegyzőkönyvben szereplő határidőt követően több mint két hónappal. Nem derült fény arra sem, hogy az árverési jegyzőkönyvben rögzített, és minden bíróság által ténynek tekintett eredeti fizetési határidő 2018.február 17. napján történt eredménytelen lejártát követően, amely a hatályos Vht.155.§ c) pontja értelmében, a törvény erejénél fogva, annak külön megállapítása nélkül az árverés sikertelenségét eredményezi, miért nem hatályosult az „ipso iure” bekövetkezett sikertelenség, sem a korábbi eljárásokban, sem a Kúria eljárásában.

A törvény erejénél fogva beálló és így jogerőssé váló jogi állapot, vagy kógens törvényi rendelkezés negligálása a bíróságok részéről, annak kellő és alkotmányjogilag is megalapozott indokolása nélkül, indítványozó álláspontja szerint, súlyosan sérti a XXVIII.cikk (1) bekezdésébe foglalt a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjogot. Ennek több példáját is felhozta előzőekben indítványozó az alsóbb bíróságok eljárásaiból(Pl. a jogerős végzésben jogerősen lakóháznak minősített ingatlan későbbi jogerős végzésben nem lakóháznak minősítése, erre irányuló bármilyen kereseti kérelem nélkül.)

Indítványozó utal arra a körülményre is, hogy amíg az államnak köztudottan deklarált célja az adóssággal küzdő polgárok megsegítése és ingatlan vagyonának megkímélése(pl. 2015.évi CV. törvény megalkotása és a Családi Csődvédelmi szolgálat működtetése), addig jelen bírósági eljárásokban, és a Kúria eljárásában is, a jogszabályok ezzel ellentétes, de semmiképpen sem az Alaptörvény XXVIII.cikk (1) bekezdésének és a 28.cikk követelményeinek megfelelő mérlegelése alapján, indítványozó teljes vagyonvesztését állítják be „kisebb rosszként” azzal szemben, hogy végrehajtást kérők később és részletekben jutottak volna a követelésükhöz, árverési vevő pedig nem szerzett volna áron alul(és jogellenesen) ingatlant.

Az árverés 2017.november 15. napján történt kitűzésekor, indítványozó valamennyi tartozásának kiegyenlítése részletfizetéssel(letiltással) a magánszemélyek, illetve a NAV felé folyamatban volt, a [REDACTED] irányában pedig, mivel a szerződés nem került felmondásra a becsatlakozással, szerződés szerinti havi törlesztéssel történt. A Bank nyilván a szerződés szerinti teljesítésben és nem árverési értékesítés útján történő megtérülésben volt érdekelt, így nem is kérte árverés tartását.

Az árverés időpontjában két magánszemély felé a tartozás már kiegyenlítésre is került, a másik két személy követelése pedig néhány százezer Ft volt fejenként. Egyedül a NAV követelése volt számottevő, mintegy 4 millió Ft, aki lényegében az Államot képviselte, amelynek teherbíró képességébe nyilván belefért volna hosszabb idő kivárása is követelése kamatokkal együtt megtérülésére. Mégis a NAV kérésére került kitűzésre az árverés, és ez eredményezte indítványozó teljes ingatlan vagyonvesztését, a jogellenesen kitűzött, és az előzményekben részletezett módon, jogellenesen lefolytatott árverés következményeként.

Indítványozó álláspontja szerint, törvényes és szabályos végrehajtási eljárás lefolytatása, és az alkotmányos követelményeknek megfelelő jogalkalmazás, illetve szükségességi és arányossági szempontok figyelembe vétele, illetve ennek megfelelő bírói döntések meghozatala esetén, indítványozó nem veszíti el tulajdonát, és a végrehajtást kérők is teljes kielégítést nyertek volna, még ha hosszabb idő elteltével is. A követelések hosszabb időben megtérülése, egyik végrehajtó megélhetését sem veszélyeztette, különösen a NAV-ét, illetve a Magyar Államát, tekintettel az éves szinten több milliárdot kitevő „behajthatatlan” adó- és járuléktartozások rendszeresen bejelentett elengedésére/törlésére is.

Fentiek értelmében, az indítványozóval szemben folytatott árverési eljárás, nem csak jogszabálysértő és jogellenesen lefolytatott, hanem teljességgel indokolatlan is volt, és így okozta indítványozó alkotmányjogi sérelmeket is megvalósító tulajdonvesztését.

Ennek megakadályozása, indítványozó jogorvoslati kérelmei folytán az eljáró bíróságok és a Kúria feladata lett volna, de azok nem tettek eleget feladatuknak és Alaptörvényből fakadó kötelezettségeiknek. Ez önmagában alapjogi sérelmet jelent, és a támadott ítéletek alaptörvény-ellenességét, az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint. (pl. 9/2023. (VI. 20.) AB határozat indokolása szerint)

„[97] Önmagában a nemperes eljárás már ismertetett sajátosságai, összemérve a jogsérelem megszüntetéséhez fűződő, alapjogilag védett érdekekkel, sem jelentenek aránytalan alapjogsérelmet. Ugyanakkor, noha mind a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog részjogosítványa, mind pedig a jogorvoslathoz való jog korlátozható az Alaptörvény szerinti alapjog-korlátozási mérce alkalmazásával, az ilyen korlátozás együttese nem vezethet oda, hogy a bíróság (jogérvényesítésre rendeltetett) eljárása kiüresedjen, formálissá váljon; a bírósági eljárás, illetve a jog által nyújtott (kínált, ígért) jogvédelem kiüresedjen, formálissá váljon.

[98] 3.7. Valójában ezért lehet azt mondani, hogy a tisztességes eljárás iránti elvárás lényege, hogy a jogi szabályozás ne ígérjen, kínáljon talmi, nem valóságos igényérvényesítési lehetőséget, a jogalkalmazás részéről pedig az érintettet ne érje (a döntési jogkör diszkrecionalitásával nem igazolható) meglepetés.

[99] A tisztességes eljáráshoz való jog és a jogorvoslathoz való jog természetes összekapcsolódásából, együttállásából fakadó általános szempont, hogy amennyiben a jogalkotó korlátozza a tisztességes bírósági eljárás nyújtotta eljárási garanciákat, akkor azt megfelelően ellensúlyozza a jogorvoslati eljárás érdemi hatékonyságának biztosításával; illetve amennyiben a jogorvoslathoz való jog esik jelentős korlátozás alá, azt megfelelően ellensúlyoznia kell az alapeljárás eljárási garanciáinak.

[100] Ezáltal valósulhat meg ugyanis az a követelmény, hogy a felülbíráló bíróság valóban felülbírálatot (s ne alulbírálatot) végezzen, és kerülhető el, hogy az okozott jogsérelem – pusztán az eljárási szabályok hatékonytalansága miatt – ne tudjon tényleges orvoslást nyerni.

[101] Ellenkező esetben – vagyis mind az eljárás tisztességességének, mind pedig a jogorvoslat hatékony érvényesülésének jelentős (s egyaránt való) korlátozása esetében – annak valóságos kockázata áll fenn, hogy az ígéret, amit a jog kínál (vagyis a bírói út nyújtotta jogvédelem), valójában vagy üres, vagy hamis.

Indítványozó álláspontja szerint, a Kúria panasszal támadott ítélete, annak okán, hogy annak indokolása szerint, az eddigi töretlen bírósági gyakorlattal szemben, már nem csak a Vht.149.§(1) bekezdése szerint, az árverés ellen előterjesztett jogorvoslat, hanem az árverés kitűzése elleni jogorvoslat is halasztó hatályú a végrehajtás folytatására, illetve az árverési vevő fizetési határidejére nézve, aggályos alkotmányossági szempontból abban a tekintetben is, hogy a Kúria eljáró tanácsa jogosult volt-e ítéletével szentesíteni az alsóbb bíróságok iratellenes és hatályos jogszabályok

mellőzésével hozott döntéseit, illetve volt-e joga ilyen tartalmú, a korábban közzétett gyakorlattól eltérő ítéletet a Kúria előzetes engedélye nélkül?

3) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A jogszabályok következetes bírói alkalmazása, a jogbiztonság és a tisztességes eljáráshoz való jog alapvető érvényesülésének kellékei. Álláspontunk szerint a jogszabályok Alaptörvénnyel összhangban történő értelmezése és alkalmazása pontosan arra eszköz, hogy a jogalkotói célnak megfelelő, a tényálláshoz hű, és jogszabályokhoz illeszkedő döntések születhessenek.

Az első és másodfokú eljárások során álláspontunk szerint, olyan tényellenes bírói megállapítások születtek, amelyek önmagukban is ellentmondásosak és értelmezésük révén alaptörvény ellenesek. Ezt az ítéleti defektet kellett volna a Kúriának a felülvizsgálati eljárásában orvosolni azzal, hogy felderíti az ellentmondásokat, illetve, ha arra nincs lehetősége a határozatokat hatályon kívül helyezni és új eljárás lefolytatására utasítja az eljáró bíróságokat. A Kúria a fenti eljárással ellentétben saját maga is értelmezni kezdte a Vht. 149.§-nak rendelkezéseit arra a következtetésre jutva, hogy jogorvoslat esetén lehetőség van a fizetési határidő módosítására. Ezzel ellentétben azt viszont nem jelölte meg, hogy pontosan melyik döntést tekint jogorvoslatnak, mely időponttól mely időpontig volt hatályban a jogorvoslat azon része amely módosíthatta az árverési vételár megfizetésének határidejét és végül, hogy milyen tények alapján jutott arra a következtetésre, hogy az eljáró bíróság „tartalma szerint” ismételt kifogásként értékelte az indítványozó fellebbezését, illetve, hogy ha ismételt kifogásként tekintett rá akkor azt miért nem bírálta el, miért nem hívta fel illeték kiegészítésre az indítványozót, és miért továbbította a Győri Törvényszéknek mint fellebbezést.

Véleményünk szerint a fenti tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos-jogsérelem eredménye érdemben kihatott a támadott határozatra, mivel jogszerű eljárás esetén a felülvizsgálattal érintett határozatokat hatályon kívül kellett volna helyezni, és a megismételt eljárásban feltárni, hogy mely határozatok minősülhettek jogorvoslatnak, mely határozatok érinthették a vételár hátralék megfizetésének határidejét, és mely határozatokat tartalmuk szerint miként értékelt az elsőfokú bíróság.

A megismételt és tisztességesen lefolytatott eljárások során pedig indítványozónak lehetősége lett volna érdemi jogorvoslat érvényesítésére, és az eredeti állapot helyreállítására vonatkozó igény érvényesítésére is.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

1) Az indítványozó jelen kérelmében egységes szerkezetben indítványozza az elsőfokú bíróságnál a jogerős döntés végrehajtásának felfüggesztését. A felfüggesztés indokául a következőket kívánom előadni:

A Pp.426. §-a alapján: *[Az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtásának felfüggesztése]*

(1) Az elsőfokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggesztheti, e határozat ellen külön fellebbezésnek van helye.

(2) Az elsőfokon eljáró bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszti, ha az Alkotmánybíróság erre hívja fel a bíróságot.

(3) A bíróság az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtásának felfüggesztéséről szóló végzést

a) az (1) bekezdés szerinti esetben annak jogerőre emelkedését,

b) a (2) bekezdés szerinti esetben annak meghozatalát

követően megküldi az Alkotmánybíróságnak.

Előadom, hogy az indítvánnyal támadott határozat alperesei, a teljes eljárás alatt mindent megtettek annak érdekében, hogy az eredeti állapot helyreállítását ellehetetlenítsék. A perrel érintett ingatlant átruházták I.r. alperesről II.r. alperesre, majd az ingatlanon fennálló felépítményt elbontották annak ellenére, hogy az Kúria a felülvizsgálati eljárás alatt a Pfv.VII.20.752/2023/10. számú végzésével az ítélet végrehajthatóságát felfüggesztette. Alappal feltételezhető, hogy amennyiben a végrehajtás felfüggesztését nem rendelné el a T. Bíróság, úgy az ingatlant ismételen elidegenítenék és az eredeti állapot csak újabb peres felek bevonásával, perek megindításával lenne csak helyreállítható, ha egyáltalán a helyreállítás lehetséges lenne.

A fentiek alátámasztására csatolom a korábbi Kúria részére benyújtott végrehajtás felfüggesztése iránti kérelmünket, és az azt engedélyező 10. számú végzést.

A fentiekre tekintettel elsődlegesen kérem a T. Soproni Járásbíróságot, hogy a Győri Törvényszék 1.Pf.20.501/2022/9. számú ítéletének végrehajtását az Alkotmányjogi panasz elbírálásáig a Pp. 426. § (1) bekezdése alapján felfüggeszteni szíveskedjen.

Abban a nemvárt esetben, ha az elsőfokú bíróság a felfüggesztési indítványunknak nem adna helyt úgy kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Pp. 426.§ (2) bekezdése

alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot az indítvánnyal támadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére.

2) Kiegészítés:

A Tisztelt Alkotmánybíróság kiegészítési felhívásának megfelelően az indítványozó alkotmányjogi panaszából törölte a B) cikk (1) bekezdésére vonatkozó hivatkozását, illetve az R) cikkekre történő hivatkozását. Az indoklását kiegészítette annyiban, hogy az általa hivatkozott alkotmányos jogok tekintetében az indoklása teljes terjedelemben lefedje a hivatkozott alapjogokat. Ezen felül a kérelmező indoklása körében részletesen kifejtette, hogy az alapjogát a jogsérelem mennyiben és miért sértik.

A korábban csatolt mellékleteket a kiegészítéshez történő ismételt csatolását mellőzöm.

3) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Személyes adataim (nevem) nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá

4) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

5) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

Kelt: Budapest, 2024. augusztus 28.